

Midler til eventuelt at kue de mere ond-
artede Naturer; der er ingen Billighed og
Rimelighed i at beholde Fryglestraffen for de
unge Mennesker som Voldsmænd. — Endvid-
dere maatte det vel siges udtrykkeligt, hvad
sikkert indrømmes af alle, at lige saa vel
som fysisk Abnormitet, bevidnet ved Læge-
erklæring, maatte fritage for Fryglestraf,
saaledes maatte Idioter, alle, som falde
ind under Straffelovens § 39, fritages. Der
er ingen som helst Rimelighed i at sætte
Fryglestraf for disse Mennesker, fordi de
ogsaa have den dyriske Tilbøjelighed, at
overfalde med Vold eller at begaa disse
Sædelighedsforbrydelser, her er Tale om.
De maa have deres Plads i de Anstalter,
vi have for Idioter, eller, hvis disse ikke
ville modtage dem — de ere jo heller ikke
Statsanstalter, der kunne tilpligtes at mod-
tage dem — saa i de Kriminalasyler, som
man ganske vist i høj Grad trænger til.
Det burde dog vel heller ikke være en
Regel, man kunde overlade til Administra-
tionen selv at fastsætte. Det strider ganske
mod, hvad vi hidtil have haft, at man
ikke i en Straffelov former Betingelserne
for den legemlige Revselse og bestemmer
Redskabets Art, men blot nøjes med som
her at bestemme Slagenes Antal. Her
savnes for Resten et Minimum, og jeg ser
heller ikke den højere Visdom i, at Maks-
imum skal være 27 Slag, hvor det før var
25. Jeg mener heller ikke, man kan over-
lade til Administrationen ved kongelig An-
ordning at fastsætte alle Reglerne for
denne Strafs Fuldbrydelse, det er ganske i
Strid med, hvad vi hidtil have set i Lov-
givningen.

Jeg skal nu forlade Fryglestraffen, om
hvilken jeg altsaa vil sige, at jeg vilde
ønske, at den vedkommende Paragraf ud-
gik eller i alt Fald omformedes i væsentlig
Grad. Jeg skal saa kun omtale et Par
enkelte Paragraffer, som jeg tillægger
større Betydning. Det undrer mig, at man
ikke er falden paa med Hensyn til den
Internering, som § 5 hjemler, at der er
et ganske andet Omraade, hvor det kan
være naturligt at anvende den. Medens
det at flytte en farlig Person fra en Kom-
mune hen til en anden intet hjælper, men
blot paalægger en anden Kommune et ikke
ringe Besvær, saa er der visse Forbrydel-
ser, hvor det derimod kan være meget
naturligt og stemmende med vor Lovgiv-
nings Aand at gøre det, nemlig ved Betleri
og Løsgængereri. Jeg vilde finde det na-
turligt at sammensmelte §§ 5 og 7 med
den gældende Lovgivning, saa at man
kunde komme til en skærpet Behandling

af Betlere og Løsgængere, hvortil der i
høj Grad trænges. Paa dette Omraade
vilde jeg antage, at den Internering, som
tilsigtes for tredje Gang begaaet Vold,
vilde være meget naturlig. Saadanne Per-
soner maa Forsørgelseskommunen natur-
ligvis tage sig af.

§ 6 rører, som jeg tror, jeg allerede
bemærkede før, ved noget, som har den
allerstørste principielle Betydning, og som
jeg finder forkasteligt, dette nemlig at fore-
ne Detention med Straf, først Straf paa
ubegrænset Tid og saa Detention paa ube-
grænset Tid, fordi den vedkommende er
farlig. Det er at indføre paa de normale
Menneskers Omraade, paa de Menneskers
Omraade, hvem man tilskriver Tilregnelig-
hed, den Regel eller en lignende Regel
som den, der nu gælder for de utilregne-
lige. De utilregnelige, hvem man ikke kan
paalægge Straf, som overhovedet ikke kunne
drages til Ansvar for noget som helst,
kunne jo efter Loven hensættes som far-
lige, og saa længe de ere farlige. Det er
ganske naturligt over for de aandeligt ab-
norme og lige over for de sindssyge, det
kan ikke være andet. Men hvis man over
for de normale, hvem man anser for til-
regnelige og paalægger deres Ansvar, som
gøres strengt gældende, tillige siger:
I slippe ikke med det, vi beholde jer og-
saa i Forvaring, ganske som de abnorme
paa Livstid, paa ubestemt Tid — saa fore-
ner man efter min Opfattelse to ganske
uforenelige Opfattelser; man behandler den
vedkommende baade som ansvarlig og som
uansvarlig. Vil man sige: Ja, men saa op-
give vi Straffen, som her er ganske bety-
dingsløs, og holder os blot til Forvaring,
saa vil det jo sige, at Samfundet paatager
sig en Dom over en Person, som har de
aandelige Egenskaber, der betinge hans
Tilregnelighed, og siger til ham: Vi ville
ifølge et moralsk Skøn over Din Farlighed
dog behandle dig som utilregnelig, det
tjener os bedre. Det kaldes af mange et
Fremskridt. Jeg kalder det et Fremskridt
af samme Art, som da man lod Guillotinen
afløse Bastillen. Det agtes nu indført her,
og jeg tænker, at Mønstret er taget fra
den norske Straffelov, som for Resten ikke
er traadt i Kraft endnu. Men Bestemmelsen
er undergaaet en Del Forandringer, som
ikke ere til Bestemmelsens Fordel. I den
norske Straffelov har man nu en Gang
taget dette Princip, men saa har man be-
grænset det meget betydeligt. Man har
dog ikke sat en ubegrænset Tid, men man
har sagt: I alle Tilfælde ikke over 15 Aar
og ikke mere end tre Gange den idømte